

ÖNÉLETRAJZ ÉS SZAKMAI GONDOLATOK

NÉV: **SZLOSZJÁR GYÖRGY**

SZÜLETÉSI HELY/IDŐ: BÉKÉSCSABA, 1972. 01. 29.

ISKOLAI VÉGZETTSÉG: **KERTÉSZETI ÉS ÉLELMISZERIPARI EGYETEM**
TÁJÉPÍTÉSZETI, -VÉDELMI ÉS -FEJLESZTÉSI KAR
DIPLOMA: **1996**

DIPLOMA: **VESZPRÉMI EGYETEM, MÉRNÖKI KAR**
KÖRNYEZETVÉDELMI SZAKMÉRNÖKI SZAK
2005

MUNKAHELY: **GARTEN STUDIO KFT.**
1114 BUDAPEST, BATÓK BÉLA ÚT 66..
TEL: +36-1-212-7365
WEB: WWW.GARTENSTUDIO.HU
E-MAIL: GARTEN@GARTENSTUDIO.HU

MUNKAKÖR: **TÁJ- ÉS KERTÉPÍTÉSZ VEZETŐ TERVEZŐ, ÜGYVEZETŐ (1995-)**

SZERVEZETI TAGSÁG: **Budapesti Építész Kamara (MÉK – TKT vezetőségi tag 2009-)**
Magyar Tájépítészek Szövetsége

SZAKMAI DÍJAK

2014 „ÉV TÁJÉPÍTÉSZE DÍJ”
2021 TÁJÉPÍTÉSZ NÍVÓDÍJ – VÁROSLIGET NAGYJÁTSZÓTÉR

GONDOLATOK A KAMARAI MUNKÁRÓL

Stabil és támogató jogszabályi környezet, tiszta piaci verseny, szakmai alapon elnyert megbízások, magas szintű szolgáltatás, méltányos tervezési díjak, megbecsült életpálya.

Az elmúlt 12 év nem csupán a vezetőség munkájában, de azon belül az én személyes részvételem esetében is tartogatott intenzívebb és csendesebb időszakokat. Sokat léptünk előre a szakma elismertetése, a szakmai élet intenzívebbé tétele (konferenciák, szakmai díjak, az MTSz „felélesztése”) terén, és voltak olyan fontos céljaink is, amelyek jogszabályban történő rögzítését is el tudtuk érni. Az utóbbiak közé tartozott például az OTÉK reformja, mely végre meghatározta a zöldterületek kötelező zöldfelületi fedettségének mértékét, rendbe tette a vízfelületek beszámítását, és becsukta azokat a kiskapukat, amelyek teret adtak az „építészeti trükközésnek” a zöldfelületi minimumok igazolására (egyben a valódi zöldfelületek csökkentésére a településeken). Ezt személyes sikeremnek is tekintem, melyet a tagozat delegáltjaként értem el.

Ugyanakkor számos olyan kérdésben nem sikerült előbbre jutnunk, melybe rengeteg munkát fektettem én is. A MÉK honlapján jelenleg is elérhető, utolsó hivatalosan elfogadott verziójú díjszámítás mintájára elkészítettem (a vezetőség támogatásával) egy új díjszámítást, mely nem csupán korszerűbben definiálta a tervtartalmakat, valamint az alap-, és különszolgáltatások körét, de elértem benne, hogy a díjalaphoz rendelt tervezési díj százalékos mértéke eltérő legyen az építészekétől, mégpedig pozitív értelemben. Sikerült elismertetni ezzel, hogy a tájépítészeti tervezés nem kevésbé komplex feladat, mint az épülettervezés, ugyanakkor építési költségeit tekintve lényegesen olcsóbb annál, amely –azonos százalékok esetén– tartósan alacsonyabb jövedelmezőséget okoz a szakmánkban. Sajnálatos, hogy a már nyomdakész anyag nem került a küldöttgyűlés elé, mivel éppen akkor a német HOAI rendszer honosítása lett a hívószó. Az elmúlt évek egyik legnagyobb kudarca, hogy ezt a rendszert a MÉK – MMK együttműködésében együttműködő tucatnyi kolléga munkája ellenére nem sikerült bevezetnünk. Személyes feladatomban is tekintem ennek a kérdésnek a lezárását, és egy korszerűsített tájépítészeti díjszabás elkészítését, elfogadtatását, és a hiányzó műszaki ellenőri, műszaki vezetői jogosultságok pótlását.

Ahogy az a tagozati vezetőség beszámolójában is olvasható az elmúlt időszakban a tájépítészek munkaellátottsága jelentősen javult, amely persze sokszor irigységet is szült az építésztársadalomban. Sok építész görcsösen ragaszkodik ahhoz a küldetésstudathoz, amely egyedül az építész ruházza fel a mindentudás képességével és hatalmával, így a rendszer többi szereplője pedig csak az ő kottájából játszhat. Számos olyan kényszeredett gesztust tettek építészeink felénk, mely megmaradt az udvariasság szintjén, de valódi elismerést nem eredményezett. Példának említhetem a veretes Pro Architectura Díjat, mely a főoldalán hirdeti, hogy a díj adományozható „valamely ... városépítészeti, tájépítészeti, belsőépítészeti alkotás létrehozásában kifejtett építészeti-tervezői tevékenységért”, ugyanakkor erre valójában sosem (szinte sosem?) kerül sor. De ide hozható az Ybl Díj példája is, amit annyira nem szeretnének tájépítészeknek adni, hogy inkább felgyorsították –egyébként örvendetes módon- a Mócsényi Mihály-díj megalapítását. És találkozhatunk ezzel az építész-sovinizmussal a munkánk során is.

Persze vannak pozitív példák, olyan kiváló építészek, urbanisták és várostervezők, akik egyenlő félként tekintenek ránk, sőt elismeréssel tekintenek a tájépítészek munkájára. Ezekre a jó példákra alapozva kell tovább dolgozni a szakma elismertetéséért. Meggyőződésem, hogy a legtöbbet sikeres projektek megvalósításával tehetünk ezért, ahol a tájépítész generáltervezőként, szakmai tudásának legjavával vívja ki az elismerést önmagának és a tiszteletet szakmájának. A kamarai vezetőség határozott feladata pedig, hogy a szakmagyakorlók ide vezető útját könnyebbé tegye, a szakmagyakorlás feltételeit javítsa, és kivédje az időről-időre felbukkanó támadásokat. Mindezek legfontosabb eszköze a jogszabályi környezet „zöldítése”, a ránk és munkánkra vonatkozó szabályozások javítása, és egyre magasabb szintre emelése.

A tájépítész rendezvények, a TÁJODÜSSZEIA kiállítás, az Év Tájépítésze Díjátadó gála, vagy legújabban a Tájépítészeti Nívódíj tartást kell adjanak mindannyiunknak, és példát kell mutassanak szakmán belül és kívül. Biztosan kimondhatjuk, hogy a tájépítészet már látható Magyarországon, valóságosan létező diszciplína. Ugyanakkor többet látjuk még zászlófeliratként lobogtatva, mint valódi értékén kezelve. Fontos szabadtér-építészeti projektek kelnek el „áron alul” közbeszerzéseken, kevés van belőlük, és fontos témákban fájóan hiányoznak a tervpályázatok. Kontárok és képességtelen mérnökirodák tolakodnak a tervezési területünkre, akik szakmai kvalitások híján kapcsolatokkal és méltatlan tervezési díjakkal szereznek megbízásokat. A szakmai elhivatottság nélkül, kevés munkával (hogy azért megérje) összedobott tervek alapján születő közterek minősége pedig a mi szakmánkra is rossz fényt vet. Ezen változtatnunk kell!

Újraválasztásom esetén továbbra is azon fogok dolgozni, hogy megerősítsük a tájépítészeti tervezői jogosultság presztízsét, és minden lehetséges módon igyekezzünk a tagságunkat alkotó tájépítészeket segíteni abban, hogy szakmájukat minél magasabb szinten gyakorolhassák. Szilárd meggyőződésem, hogy fel kell vállalni a tájépítész generáltervező szerepét minél több projekt esetében, újra és újra rámutatva, hogy mi erre képesek, és felkészültek vagyunk!

KELT: BUDAPEST, 2021. 11. 07.